

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31.07.1997, sp. zn. 9 To 429/97, ECLI:CZ:KSPL:1997:9.TO.429.1997.1

Číslo: 51/1998

Právní věta: Nesouhlas poškozeného s podmíněným zastavením trestního stíhání vycházející z jeho přesvědčení, že nebyl v plném rozsahu odškodněn (např. proto, že mu nebyla ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla uhrazena plná cena opravy jeho vozidla), není překážkou v postupu podle § 307 odst. 1 tr. ř., jsou-li splněny všechny podmínky tohoto ustanovení a orgán činný v trestním řízení důvodně pokládá opatření, která učinil obviněný k náhradě škody, za dostačující.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 31.07.1997

Spisová značka: 9 To 429/97

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 51

Nesouhlas poškozeného s podmíněným zastavením trestního stíhání vycházející z jeho přesvědčení, že nebyl v plném rozsahu odškodněn (např. proto, že mu nebyla ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla uhrazena plná cena opravy jeho vozidla), není překážkou v postupu podle § 307 odst. 1 tr. ř., jsou-li splněny všechny podmínky tohoto ustanovení a orgán činný v trestním řízení důvodně pokládá opatření, která učinil obviněný k náhradě škody, za dostačující.

(Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 1997 sp. zn. [9 To 429/97](#))

Krajský soud v Plzni zamítl stížnost poškozené M. Š. proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 30. 5. 1997 sp. zn. 2 T 142/97.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 30. 5. 1997 sp. zn. 2 T 142/97 podmíněně zastavil samosoudce Okresního soudu v

Sokolově trestní stíhání obviněného K. B. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 tr. zák. a dále stanovil tomuto obviněnému podle § 307 odst. 2 tr. ř. zkušební dobu v trvání šesti měsíců. V odůvodnění se poukazuje na to, že obviněný je ohrožen trestní sazbou do jednoho roku odnětí svobody, plně doznává stíhané jednání, nebyl soudně trestán a nebyl postižen ani pro přestupek. Zaměstnavatelem je po všech stránkách kladně hodnocen. Řidičský průkaz vlastní od listopadu 1984 a dosud nebyl nikdy postižen pro přestupek v dopravě. Konstatuje se také, že dopravní nehodu obviněný ihned oznámil v rámci zákonného pojištění a v průběhu přípravného řízení vyslovil souhlas s případným podmíněným zastavením trestního stíhání.

Proti tomuto rozhodnutí podala v zákonné lhůtě stížnost poškozená M. Š. a také ji sama odůvodnila. Poukázala na to, že se neúčastnila soudního řízení, kde došlo k rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání, a zdůraznila, že oprava jejího vozidla, které bylo poškozeno právě v důsledku jednání obžalovaného, stála přes 100 000 Kč, ale od pojišťovny dostala mnohem méně.

Krajský soud v Plzni podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po doplnění dokazování vyžádáním příslušné zprávy od České pojišťovny, a. s., pobočky Domažlice, dospěl k závěru, že stížnost poškozené není důvodná.

Především je třeba konstatovat, že stížnostní soud přezkoumal, zda v daném případě byly splněny všechny podmínky pro postup podle § 307 tr. ř., a po výše naznačeném doplnění dokazování zjistil, že tyto podmínky splněny byly.

Kromě souhlasu obviněného, jeho doznání a přihlídnutí k dosavadnímu životu obviněného i okolnostem případu, je podmínkou, aby obviněný buď nahradil škodu, nebo uzavřel s poškozeným o její náhradě dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k náhradě škody. Podle ustálené judikatury se právě oznámení nehody České pojišťovně považuje za tzv. jiné potřebné opatření ve smyslu § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. Ve spisovém materiálu tato okolnost nebyla jednoznačně postavena.

Proto Krajský soud v Plzni vyžádal zprávu od České pojišťovny a z této zprávy, jež byla sepsána 28. 7. 1997, vyplývá, že obviněný K. B. skutečně nahlásil pojistnou událost ze dne 31. 3. 1997, a ta byla zaregistrována pod příslušným číslem. Ze zprávy také vyplývá, že obviněný poskytl veškeré potřebné podklady pro vyřízení škodné události, a že škoda na vozidle byla poškozené M. Š. pojišťovnou uhrazena. Pokud jde o případné bolestné, Česká pojišťovna uvádí, že jí zatím nebyly předány žádné doklady. Pokud však tyto doklady budou předány, nároky na bolestné budou uhrazeny.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že v daném případě byly splněny všechny podmínky § 307 tr. ř., které jsou stanoveny pro podmíněné zastavení trestního stíhání, takže rozhodnutí soudu prvního stupně je třeba považovat za správné a zákonné. I zkušební doba v trvání šesti měsíců se jeví odvolacímu soudu jako přiměřená, poněvadž, pokud jde o obviněného, jde o osobu dosud soudně netrestanou, nikdy nepostiženou ani za přestupek, a to dokonce ani za přestupek v silniční dopravě. Pokud stěžovatelka namítá, že škoda na vozidle byla vyšší než částka, která jí byla poskytnuta pojišťovnou, pak uvedená skutečnost nemůže být překážkou postupu podle § 307 tr. ř. Jde o situaci, kdy pojišťovna musela přihlídnout také k amortizaci vozidla, což je samozřejmě správné. Pokud jde o případné proplacení bolestného, vyplývá ze zprávy pojišťovny, že bude poškozené proplaceno ihned, jakmile předloží příslušné doklady.

Je tedy zřejmé, že Krajskému soudu v Plzni nezbylo, než stížnost poškozené M. Š. jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.